

MOB
Waldeck Pyrmontsingel 18
6521 BC NIJMEGEN

Ons kenmerk DOC-00139571
Bijlage(n) -

Maastricht 29 april 2021
Verzonden 29 april 2021

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Afwijzen intrekkingverzoek vergunning Wet natuurbescherming

Artikel 5,4, tweede lid, Wet natuurbescherming

Energiecentrale te Maasbracht

Zaaknummer: 2020-207623

1. Aanleiding

Bij besluit met zaaknummer 2012-0499, is een vergunning als bedoeld in ex artikel 19d van (oude) Natuurbeschermingswet 1998 (huidig; artikel 2.7, tweede lid, van de Wet Natuurbescherming verleend (verder: Wnb- vergunning)) voor het in de nabijheid van meerdere Natura 2000-gebieden moderniseren en exploiteren van de energiecentrale Clauscentrale aan Voortstraat 19 te Maasbracht. Het voornoemd besluit is gepubliceerd in de Staatscourant 2016, nummer 54807, op 20 oktober 2016.

Ten aanzien van vernoemde Wnb-vergunning is op 17 oktober 2020, ingekomen bij provincie Limburg op 20 oktober 2020, een intrekkingverzoek ingediend door XXXX, namens Mobilisation for the Environment U.A.. Naar aanleiding hiervan heeft provincie Limburg onderzocht of de voornoemde Wnb-vergunning intrekking behoeft op grond van de aangevoerde gronden. Hieruit dient te worden vastgesteld dat de voornoemde Wnb- vergunning in stand kan blijven en geen intrekking of wijziging behoeft.

2. Procedure

Dit besluit is voorbereid met toepassing van titel 4.1 van de Algemene Wet bestuursrecht en Hoofdstuk 5 van de Wet natuurbescherming.

Bij brief van 9 februari 2021 hebben wij kenbaar gemaakt voornemens te zijn de Wnb-vergunning met zaaknummer 2012-0499 in stand te laten en niet in te trekken of te wijzigen. Bij voormelde brief van 9 februari 2021 is vergunninghouder de gelegenheid geboden om, overeenkomstig het bepaalde in artikelen 4:8 en 4:9 van Algemene wet bestuursrecht schriftelijk of mondeling een zienswijze naar voren te brengen. Ook indiener is bij brief van 9 februari 2021 de gelegenheid geboden een zienswijze naar voren te brengen.

Op 18 februari 2021 en 5 maart 2021 zijn door XXXX, namens Mobilisation for the Environment U.A., zienswijzen ingediend. Bij brief 25 februari 2021 is vergunninghouder in de gelegenheid gesteld om op de ingediende zienswijzen te reageren. De vergunninghouder heeft bij brief van 4 maart 2021 een reactie op de zienswijzen ingediend.

De zienswijzen en de reactie op de zienswijzen worden in hoofdstuk 5 van dit besluit behandeld.

Tegen onderhavig besluit kunnen rechtsmiddelen worden aangewend zoals beschreven in hoofdstuk 7 van dit besluit.

3. Beoordelingskader

3.1 Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2 Artikel 5.4 Wet natuurbescherming – intrekkingsgronden

In artikel 5.4, tweede lid, van de Wet natuurbescherming is geregeld wanneer een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (voorheen artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998) kan of moet worden ingetrokken.

Een vergunning wordt ingetrokken of gewijzigd:

- *indien dat nodig is ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn.*

4. Overwegingen

4.1 Achtergrond verleende Wnb-vergunning

Bij brief van 29 juni 2012 heeft Essent Energie Productie N.V. een vergunning ex artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) aangevraagd voor de modernisering en exploitatie van de energiecentrale Clauscentrale (verder Clauscentrale), aan de Voortstraat 19 te Maasbracht. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2012-0499.

De besluiten die nodig zijn/waren voor het project modernisering Clauscentrale A - D zijn gezamenlijk voorbereid, waarbij deze procedure is gecoördineerd door de minister van Economische Zaken (EZ). Daarbij hebben de besluiten, op grond van artikel 3.31, derde lid, in samenhang met artikel 3.35, vierde lid, van de Wro, de uniforme openbare voorbereidingsprocedure als bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht met toepassing van de bijzondere regels in artikel 3.31, derde lid, in samenhang met artikel 3.35, vierde lid, van de Wro, doorlopen. De besluiten, waaronder het Wnb-besluit met zaaknummer 2012-0499, zijn gepubliceerd in de Staatscourant 2016, nummer 54807, op 20 oktober 2016.

In relatie tot de betrokken Natura 2000-gebieden dient te worden vastgesteld dat de aanvraag betrekking heeft op het wijzigen van een bestaande activiteit. Sinds de referentiedata 10 juni 1994 en 7 december 2004 zijn voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht vervangende vergunningen verleend en/of een meldingen gedaan in verband met een activiteit die minder NOx-emissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane NOx-emissie (3.626 ton/jaar) vloeit voort uit de bij besluit van 1 december 2009 met kenmerk 2009/8798 onder de Wet milieubeheer verleende veranderingsvergunning.

De verspreidings- en depositieberekeningen hebben inzicht verschaft in de (afname van) stikstofdepositie die door de aangevraagde activiteit na wijziging zou worden veroorzaakt op de omliggende Natura 2000-gebieden. Uit deze berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie van de beoogde situatie, ten opzichte van de stikstofdepositie op de verschillende referentiedata, voorziet in een afname op alle omliggende voor stikstofgevoelig Natura 2000-gebieden.

4.2 Intrekkingverzoek ex artikel 5.4 Wnb

Het intrekkingverzoek heeft betrekking op artikel 5.4 lid 2 Wnb. Ter onderbouwing wordt (letterlijk) aangevoerd dat: *“Ons inziens is de voorliggende zaak vergelijkbaar met de bij u bekende Kampina zaak.”*

4.3 Nodig is ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn

Op grond van artikel 5.4, tweede lid, van de Wnb wordt een verleende vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van diezelfde wet ingetrokken of gewijzigd indien dit nodig is ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn.

Artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn bepaalt kortgezegd dat lidstaten passende maatregelen moeten treffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen.

Het begrip ‘passende maatregelen’ is niet verder gedefinieerd in de wet. In de uitspraak van de RvS van 29 mei wordt er wel een definitie gegeven: ‘Maatregelen gericht op het voorkomen van verslechtingen en verstoringen die een significant effect kunnen hebben op de soorten en typen waarvoor een Natura 2000-gebied is aangewezen. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna ook: Hof) noemt deze maatregelen ook preventieve maatregelen’.

Uitspraak Logtsebaan

De Raad van State heeft op 20 januari 2021 uitspraak gedaan in de zaak ‘Logtsebaan’ (ECLI:NL:RVS:2021:71). Voor Wnb-vergunningen die zijn verleend met toepassing van intern salderen heeft de Raad van State in de Logtsebaan uitspraak expliciet bepaald dat, nu de grondslag voor vergunningverlening als gevolg van dat intern salderen niet (meer) bestaat, dit niet betekent dat deze vergunning is vervallen, maar dat intrekking daarvan desalniettemin niet meer als passende maatregel kan worden geduid. Met de intrekking van de vergunning kan immers niet worden bewerkstelligd dat de activiteit wordt beëindigd of wordt voorkomen dat het project alsnog wordt gerealiseerd.

Het voorgaande betekent voor deze casus het volgende. De natuurvergunning voor het moderniseren en exploiteren van de energiecentrale Clauscentrale is een vergunning die terecht op basis van intern salderen is verleend. Voor de destijds vergunde activiteit is na 1 januari 2020 geen vergunning meer vereist. Conform het gestelde in de bovengenoemde uitspraak kan de intrekking van de Wnb-vergunning niet worden aangemerkt als passende maatregel. Reeds hierom moet het intrekkingverzoek worden afgewezen.

4.4 Rechtszekerheid/ belangenafweging

Zoals reeds aangegeven, is ten tijde van het verlenen van het bestreden besluit voldaan aan de dan geldende wettelijke bepalingen en gebruik gemaakt van de best beschikbare kennis. Zo mag vergunninghouder zondermeer rechtszekerheid aan het besluit ontleen.

Het bestaan van deze rechtszekerheid, alsook het feit dat reeds (andere) passende maatregelen worden genomen en via de uit te voeren gebiedsgerichte aanpak zullen worden genomen, alsmede het beperkte effect dat uitgaat van het intrekken van de vergunning, leidt tot het oordeel dat in redelijkheid geen aanleiding bestaat om toepassing te geven aan artikel 5.4, tweede lid, van de Wnb.

4.5 Conclusie

Op grond van het voorgaande zijn wij gelet op het bepaalde in artikel 5.4, tweede lid, van de Wnb, alsmede voornoemde overwegingen, voornemens om de bij besluit met zaaknummer 2012-0499, verleende vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voor het in de nabijheid van meerdere Natura 2000-gebieden moderniseren en exploiteren van de energiecentrale Clauscentrale aan Voortstraat 19 te Maasbracht, niet te wijzigen of in te trekken.

5. Zienswijzen

Bij brief van 18 februari 2021 en 5 maart 2021 heeft de indiener van het intrekkingverzoek zienswijzen naar voren gebracht. Op 4 maart 2021 is de reactie op zienswijze van de vergunninghouder ontvangen. De volgende zienswijzen en de reactie op de zienswijzen zijn ingediend.

Zienswijze: Stukken niet ontvangen

Indiener stelt dat de gevraagde stukken (vigerende omgevingsvergunning, natuurvergunning (inclusief passende beoordeling en aanvraag die ten grondslag ligt aan de vigerende natuurvergunning) en Emjv's vanaf 2009) niet ontvangen te hebben.

Reactie GS

Naar aanleiding van het ingediende Wob-verzoek zijn de gevraagde stukken ter beschikking gesteld en, op basis van een bevestigingsmail, zijn deze ook door XXXX ontvangen.

Zienswijze: Niet inwerking en lay out

Indiener stelt dat op basis van gegevens van het RIVM-register de installatie sinds 2010 niet (meer) inwerking is geweest. Daarnaast wordt gesteld dat in het "Voornemen Besluit Wnb-intrekkingverzoek MOB Clauscentrale" ten onrechte voorbij wordt gegaan aan de vraag of de vigerende natuurvergunning de huidige lay out dekt. De indiener heeft in de aanvullende zienswijze van 5 maart 2021 aangegeven dat het verzoek zich beperkt tot Claus D.

Reactie vergunninghouder

De huidige activiteiten van de Clauscentrale vallen binnen de huidige Wnb-vergunning. De Wnb-vergunning is immers juist verleend met het oog op de huidige bedrijfsvoering. De centrale is inderdaad tijdelijk niet inwerking geweest, echter een dergelijk periode is een normale fase in de levenscyclus van een elektriciteitscentrale (zogenaamd "mottenballen"). Dit betekent overigens niet dat er geen gebruik van de Wnb-vergunning wordt gemaakt. Daarnaast heeft de Raad van State in de Logtsebaan uitspraak overwogen dat het ongebruikt laten van een vergunning (of langdurige leegstand) geen omstandigheden zijn waaraan een bevoegd gezag de bevoegdheid kan ontleen om een vergunning in te trekken.

Reactie GS

Op basis van de vigerende Wnb-vergunning met zaaknummer 2012-0499, bestaat er toestemming om de bedrijfsactiviteiten aan de Voorstraat 19 te Maasbracht conform de aanvraag te exploiteren. Het is echter geen verplichting dat de installatie in werking moet zijn, echter indien deze wel inwerking is dient deze conform de vergunning(voorschriften) in werking te zijn. Op 9 februari 2021 heeft er naast een administratieve ook een fysieke controle plaatsgevonden op de locatie Voorstraat 19 te Maasbracht. Uit deze controle is gebleken dat de installatie conform de Wnb-vergunning in werking is en er zijn geen overtredingen geconstateerd. Op basis hiervan zien wij geen reden om de Wnb-vergunning te wijzigen of in te trekken.

Uitspraak "Kampina" en art. 2.4 Wnb

Indiener refereert aan de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak (AbRS 20 januari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:71) en geeft daarbij de volgende toelichting:

“De Raad van State heeft geoordeeld dat de rechtbank het beroep terecht gegrond heeft verklaard en heeft de vernietiging van het bestreden besluit in stand gelaten.

Dat de rechtsgevolgen wat betreft de weigering om de vergunning in te trekken in stand zijn gelaten, is ingegeven door de wetswijziging per 1 januari 2020 waardoor intern salderen niet meer vergunningplichtig is. De Raad van State oordeelt dat intrekking van de natuurvergunning daarom geen betekenis meer heeft: de maatregel leidt er niet langer toe dat de activiteit niet meer uitgevoerd mag worden. De maatregel ‘werkt’ zeggezegd niet meer.

Dat intrekking van de Natuurvergunning daarom niet meer aan de orde is, ontslaat de overheid echter niet van de plicht om al het nodige te doen om verdere achteruitgang van de natuur te voorkómen. Dat volgt duidelijk uit de uitspraak van de Raad van State. De uitspraak betekent dat het bevoegd gezag alsnog alles in het werk moet stellen om ervoor te zorgen dan de huidige veel te hoge stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden afneemt tot onder de KDW. Daarom wordt u verzocht om toepassing te geven aan art. 2.4 van de Wet Natuurbescherming door aan RWE de verplichting op te leggen om handelingen conform de vigerende natuurvergunning niet uit te voeren of te staken, alsmede om een andere bedrijfsvoering die stikstofemissie tot gevolg heeft, binnen het depositieplafond van de vigerende natuurvergunning niet uit te voeren of te staken (art. 2.4 lid 1 sub d) en subsidiair om, als u daartoe niet overgaat een verplichting op te leggen om handelingen op deze locatie slechts overeenkomstig door u te stellen voorschriften uit te voeren, die voorkomen dat vanuit deze locatie stikstofdepositie neerkomt op naburige Natura2000-gebieden (art. 2.4 lid 1 sub c). Er moeten passende maatregelen voor deze gebieden worden getroffen (r.o. 12 en 13). Vanwege deze (dreigende) verslechtering of versterking zijn passende maatregelen nodig (r.o. 13.4).”

Reactie vergunninghouder

De indiener onderschrijft dat op basis van de Logtsebaan uitspraak ook voor de onderhavige situatie moet worden geconcludeerd dat intrekking van de Wnb-vergunning geen passende maatregel in de zin van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn is en zodoende niet aan de orde kan zijn. Uit de Logtsebaan blijkt immers onder meer dat, als de depositie als gevolg van (de wijziging van) een project daalt ten opzichte van de depositie op de referentiedatum, significant negatieve effecten uitgesloten zijn. In dat geval is voor (de wijziging van) het project geen natuurvergunning vereist. Dit betekent dat de intrekking van die vergunning niet als passende maatregel in de zin van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn kan worden aangemerkt. Met de intrekking van de vergunning kan immers niet worden bewerkstelligd dat de activiteit wordt beëindigd. Zoals uit de aan RWE verleende Wnb-vergunning blijkt, is de depositie op alle Natura 2000-gebieden afgenomen ten opzichte van de referentiesituatie. Hieruit volgt dat significant negatieve effecten uitgesloten zijn en er geen aanleiding is om de Wnb-vergunning in te trekken. Ook artikel 2.4 Wnb verplicht in dit geval niet tot het nemen van maatregelen die tot sluiting, staking of wijziging van de (activiteiten van de) Clauscentrale zouden leiden. Artikel 2.4 Wnb is van toepassing op situaties waarin er geen Wnb-vergunning is verleend. Op grond van dat artikel kunnen Gedeputeerde Staten verplichtingen opleggen aan degenen die handelingen verrichten (of voornemens zijn die handelingen te verrichten) indien dat nodig is voor een Natura 2000-gebied gelet op de instandhoudingsdoelstellingen daarvan. Aangezien voor de Clauscentrale een Wnb-vergunning is verleend, kan alleen hierdoor al artikel 2.4 Wnb in dit geval niet worden toegepast. Daarnaast geldt dat uit de passende beoordeling, op basis waarvan de Wnb-vergunning destijds is verleend, volgt dat

significante effecten ten gevolge van het project uitgesloten zijn. Dit betekent ook dat verstorende en/of verslechterende factoren op de natuurlijke habitats en habitats van soorten daarmee uitgesloten zijn. Als in dit geval al toepassing zou kunnen worden gegeven aan artikel 2.4 Wnb, volgt uit die conclusie dat het staken van de activiteiten van de Clauscentrale niet noodzakelijk is voor het behoud of herstel van de betrokken Natura 2000-gebieden. Er is dan ook geen aanleiding om gebruik te maken van de aanschrijvingsbevoegdheid op grond van artikel 2.4 Wnb. Een individuele aanpak op grond van artikel 2.4 Wnb door enkel ten aanzien van de Clauscentrale maatregelen te treffen, zoals MOB voorstelt, zou bovendien de belangen van RWE en de Nederlandse elektriciteitsvoorziening ernstig schaden en leiden tot een grote mate van willekeur en rechtsongelijkheid. Het zou bovendien in strijd zijn met het rechtszekerheidsbeginsel. Op grond hiervan is Gedeputeerde Staten niet verplicht, maar ook niet bevoegd om ten aanzien van de Clauscentrale maatregelen te treffen als bedoeld in artikel 2.4 Wnb.

Reactie GS

De vigerende Wnb-vergunning is gebaseerd op het toen geldende “standstill-beginsel”, waarbij geconcludeerd is dat de stikstofdepositie van de aangevraagde bedrijfssituatie zelfs afneemt t.o.v. de verschillende referentiedata en daarmee een verbetering van de omliggende Natura 2000-gebieden tot gevolg heeft. Naar ons oordeel heeft de vergunninghouder daarmee een bijdrage geleverd aan de verbetering van voor stikstofgevoelige habitats in de omliggend Natura 2000-gebieden. Deze depositieafname is bewerkstelligd door, zoals in voornoemde Logtsebaan uitspraak wordt omschreven, “intern salderen”. Daarnaast is in de passende beoordeling, behorende bij de aanvraag, eveneens geoordeeld dat (significant) negatieve effecten op de omliggende Natura 2000-gebieden zijn uitgesloten. De afweging van de mogelijke effecten van stikstofdepositie zijn geheel in lijn met het nu geldende toetsingskader, waarbij in onderhavige situatie met behulp van intern salderen de depositie wordt verlaagd t.o.v. de verschillende referentiedata. Op basis van de voornoemde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak zou deze activiteit per 1 januari 2020 niet vergunningplicht zijn. Zoals ook in par. 4.3 aangegeven leidt dat ertoe dat intrekking van de Wnb-vergunning niet kan worden aangemerkt als een passende maatregel. Reeds hierom moet het intrekkingverzoek worden afgewezen.

De stelling dat uit de rechtspraak volgt, dat het bevoegd gezag alsnog alles in het werk moet stellen om ervoor te zorgen dat de stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden af te laten nemen tot onder de KDW, herkennen wij niet en is ook geen vereiste vanuit de jurisprudentie van de Raad van State. Daaruit blijkt dat de KDW nadrukkelijk geen absolute grens is. Naar ons oordeel dient het bevoegd gezag, als de natuurwaarden van een Natura 2000-gebied achteruit dreigen te gaan, passende maatregelen te treffen om die achteruitgang te voorkomen (artikel 6 lid 1 en 2 Habitatrichtlijn).

Indiener verzoekt om artikel 2.4 van de Wnb toe te passen (de zgn. aanschrijvingsbevoegdheid van GS). Naar de mening van ons college is het gebruiken van de aanschrijvingsbevoegdheid in dit specifieke geval niet aan de orde.

In de eerste plaats blijkt uit de wetsgeschiedenis dat de aanschrijvingsbevoegdheid niet van toepassing is op activiteiten die beschikken over een Wnb vergunning. Dit betekent dat het niet mogelijk is om bij activiteiten die beschikken over een Wnb vergunning een gedeelte van de Wnb vergunning in te trekken ten behoeve van het halen van de instandhoudingsdoelstellingen. Bovendien is hier – zoals al eerder aangegeven - bij de vergunningverlening al sprake geweest van een afname van stikstofdepositie ten

opzichte van de toegestane referentiesituatie. Met de vergunningverlening is dus al een vermindering van depositie op het gebied bewerkstelligd.

Ten tweede is van belang dat andere passende maatregelen zijn of worden getroffen. Ook zonder de genoemde uitspraak zou intrekking in dit geval geen passende maatregel zijn. Bij het bepalen van een dergelijke passende of preventieve maatregel komt de lidstaat een keuzevrijheid toe. Er kan dus ook voor worden gekozen om andere passende maatregelen te nemen in plaats van het intrekken van de (of een) vergunning. Daarbij is van belang dat het intrekken van vergunningen een inbreuk vormt op de rechten van vergunninghouders (lees: het rechtszekerheidsbeginsel). Aan dit beginsel kent de RvS veel waarde toe (ECLI:NL:RVS:2011:BR3244). Zie daartoe ook het gestelde onder het 'Rechtszekerheid/belangenafweging' in paragraaf 4.4.

Ook het Adviescollege Stikstofproblematiek (onder leiding van de heer Remkes) gaat in haar advies in op de verhouding tussen intrekking van een vergunning en de mogelijkheid tot het nemen van andere passende maatregelen. Zij vermeldt daarover: "Het Adviescollege merkt op dat in verband met de behoud- en herstelopgave ook de wijziging of intrekking van bestaande vergunningen worden genoemd. Het Adviescollege wijst erop dat een dergelijke verstrekende maatregel ten aanzien van individuele bedrijven alleen aan de orde kan zijn indien wordt aangetoond dat intrekking of wijziging van de toestemming voor deze specifieke activiteit de enige passende maatregel is om verslechtering of significante verstoringen te voorkomen, ofwel indien een dergelijke maatregel onderdeel uitmaakt van generiek beleid voor een gebied of sector." Het is dus niet opportuun om, zonder nader onderzoek naar mogelijke (andere) passende maatregelen, primair over te gaan tot het intrekken of wijziging van vergunningen.

Van belang is dat de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) in haar brieven van 4 oktober 2019 en 13 november 2019 aan Tweede Kamer heeft aangekondigd dat het kabinet samen met de provincies een gebiedsgerichte aanpak gaat voeren: per gebied zullen effectieve (bron)maatregelen in kaart worden gebracht, waarbij een weging gemaakt wordt tussen alle belangen.

Zo is op landelijk niveau eind vorig jaar de Regeling provinciale aankoop veehouderijen nabij natuurgebieden vastgesteld als extra mogelijkheid om te stoppen voor agrarische bedrijven met hoge stikstofuitstoot die dichtbij Natura-2000 gebieden gevestigd zijn. Op provinciaal niveau is in dit kader onder meer door ons College op 28 januari 2020 het Aanvalsplan Stikstof Limburg (hierna: Aanvalsplan) vastgesteld. Met daarin een gestructureerde aanpak om de stikstofdepositie in de stikstofgevoelige Limburgse natuurgebieden substantieel te verminderen. In deze gebiedsgerichte aanpak wordt per gebied onderzocht welke bronnen een negatieve invloed hebben op de natuurkwaliteit en waar ontwikkelingen mogelijk zijn. Het Aanvalsplan voorziet in zowel een korte als lange termijn aanpak. Zo worden bijvoorbeeld herstelmaatregelen versneld uitgevoerd. Daarnaast bevat het Aanvalsplan ook een langetermijnvisie, hetgeen de gebiedsgerichte aanpak inhoudt. De natuur moet namelijk structureel worden versterkt en verbeterd, zoals ook door indiener aangegeven. Het gebiedsgerichte onderzoek dat middels het aanvalsplan is opgezet, geniet de voorkeur boven het willekeurig intrekken van vergunningen. Bovendien wordt met de gebiedsgerichte aanpak voorkomen dat de rechtszekerheid van vergunninghouders in het geding komt.

Daarnaast geldt dat herstelmaatregelen die reeds in het kader de PAS zijn of worden uitgevoerd in de betrokken Natura 2000-gebieden ook nog steeds van kracht zijn of worden uitgevoerd. Daarbij komt dat

ook de Spoedwet aanpak stikstof maatregelen neemt, waaronder het mogelijk maken van het versneld nemen van beheersmaatregelen. Tevens is van belang dat de Provincie Limburg de 'Beleidsregels intern en extern salderen in Limburg december 2019' heeft vastgesteld, hetgeen zal ook leiden tot een vermindering van stikstofbelasting op Natura 2000-gebieden.

In de wetenschap dat in de betrokken Natura 2000-gebieden reeds maatregelen, gericht op de behoud- en herstelopgave van de voor stikstofgevoelige habitattypen, zijn of (versneld) worden genomen - en andere passende maatregelen zoals hierboven genoemd van kracht zijn - achten wij het intrekken of wijzigen van deze onherroepelijke Wnb-vergunning een te vergaande maatregel. Verder is van belang dat bij toepassing van de aanschrijvingsbevoegdheid ook rekening moet worden gehouden met de doelmatigheid en doeltreffendheid van de aanschrijving en tevens ruimte bestaat voor een bredere belangenafweging. Er moet namelijk rekening worden gehouden met de vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied en met de regionale en lokale bijzonderheden. Niet alleen worden er met het Aanvalsplan Stikstof andere passende maatregelen aangereikt, maar er wordt ook rekening gehouden met het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel. Het op dit moment willekeurig intrekken van vergunningen als onderhavige, past niet binnen de gebiedsgerichte aanpak waar het Aanvalsplan voor is opgesteld en is ook niet wenselijk.

Tenslotte is van belang dat de vergunning leidt tot een afname van ca. 0,5 mol/ha/jr op het nabijgelegen Natura 2000-gebied Roerdal, ten opzichte van de verschillende referentiesituaties. Het totaal aan maatregelenpakket en de verlaging van de stikstofdepositie t.o.v. de verschillende referentiedata geven geen aanleiding om de vergunning op basis art. 2.4 en / of art. 5.4 Wnb in te trekken dan wel te wijzigen.

6. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming, het intrekkingverzoek van 17 oktober 2021 en voorgaande overwegingen, besluiten wij het door ons genomen besluit met zaaknummer 2012-0499, ten aanzien van het moderniseren en exploiteren van de energiecentrale Clauscentrale aan Voortstraat 19 te Maasbracht, niet te wijzigen of in te trekken.

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en de Algemene wet bestuursrecht, zijn wij geen dwangsom verschuldigd.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

C.B.H.P. Deben-Erens
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving
Team Vergunningen

7. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u bezwaar maken. U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is verzonden een bezwaarschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene Wet bestuursrecht van toepassing. Het bezwaarschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener, de datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht alsmede de redenen van het bezwaar (motivering). Het bezwaarschrift moet worden gericht aan: Gedeputeerde Staten van Limburg, Juridische Zaken en Inkoop, team Rechtsbescherming, Postbus 5700, 6202 MA Maastricht. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.limburg.nl.

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Als u een bezwaarschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening indienen bij de de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg, locatie Roermond, Sector Bestuursrecht; Postbus 950, 6040 AZ Roermond. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.rechtspraak.nl.

8. Afschrift

Een afschrift van dit besluit hebben wij verzonden aan:

- MOB, Waldeck Pyrmontsingel 18, 6521 BC NIJMEGEN;
- RWE Generation NL B.V., t.a.v. Clauscentrale, Amerweg 1, 4931 NC GEERTRUIDENBERG.